

KINH 1214. THAM DỤC¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bấy giờ, Tôn giả A-nan-đà sáng sớm đắp y, ôm bát vào thành Xá-vệ khát thực, cùng với bạn là Tôn giả Bà-kỳ-xá. Lúc này Tôn giả Bà-kỳ-xá thấy một cô gái rất xinh đẹp. Thấy rồi, tâm tham dục khởi lên. Lúc đó Tôn giả Bà-kỳ-xá suy nghĩ: “Hôm nay ta gặp bất lợi, bị khổ, không được vui. Nay ta đã gặp thiếu nữ xinh đẹp này, tâm tham dục sanh khởi. Bấy giờ để sanh tâm yếm ly, ta hãy làm bài kệ.”
Liền nói kệ:

*Bị tham dục che khuất,
Hừng hực thiêu tâm ta.
Xin Tôn giả A-nan,
Vì tôi diệt lửa tham.
Khởi lòng từ thương xót,
Phương tiện vì tôi nói.*

Tôn giả A-nan nói kệ đáp:

*Vì tưởng kia điên đảo,
Hừng hực thiêu tâm người.
Đối tịnh tưởng xa lìa,
Nuôi lớn lòng tham dục.
Nên tu quán bất tịnh,
Thường nhất tâm chánh thọ;
Diệt nhanh lửa tham dục,
Chớ để thiêu tâm thầy.
Quán sát kỹ các hành,
Khổ, không, cùng phi ngã;
Buộc niệm quán thân chánh,
Tu tập nhiều yếm ly.
Đối vô tướng, tu tập,
Diệt trừ sử kiêu mạn;*

¹. Pāli, S. 8. 4. Ānanda. Biệt dịch, N^o100(230); No 125(35.9).

*Đối mạn được hiện quán,
Rốt ráo đối mé khổ.*

Sau khi Tôn giả A-nan nói những lời này, Bà-kỳ-xá nghe những gì Tôn giả nói, hoan hỷ phụng hành.

M